

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We hebben vandaag een prachtig evangelie
dat iets laat zien van de goedheid van God.
Maar misschien mag ik u eerst iets vertellen,
namelijk, waar dit evangelie mij aan deed denken.

Ik heb u vaak verteld van mijn vader,
die kinderarts was in het Antoniusziekenhuis in Utrecht.
Misschien wel iets te vaak!
Maar goed, dat is nou eenmaal mijn achtergrond.
Maar naast zijn werk in het ziekenhuis
hield mijn vader ook nog iedere dag
een uurtje spreekuur bij ons aan huis.
Ik weet dat nog zo precies,
want dat ene uurtje 's middags mochten wij als kinderen
absoluut geen lawaai maken.

En ik denk dat mijn vader dat vooral deed
om een extra steun te zijn voor
eenvoudige moeders met hun zieke kinderen.
Maar mijn vader moest daar dan toch wel
een rekening voor sturen.
Maar dan hoorde ik hem zo vaak zeggen:
"Ik zal de rekening maar niet te hoog maken
want ze hebben het toch al niet zo breed.

Ik vond dat altijd buitengewoon indrukwekkend.
En ik denk dat u het daar helemaal mee eens bent.
Maar het is wel een voorbeeld dat heel ver weg is.
Een voorbeeld waar wij zelf geen last van hebben,
als ik het zo mag zeggen.

Maar Jezus geeft in het evangelie van vandaag,
-ik denk met opzet,-
een gelijkenis die veel dichter bij komt.
Mensen die maar één uurtje hebben gewerkt
en toch het volle dagloon ontvangen.
Nou, dat is allemaal heel aardig van die werkgever.
Maar als de mensen die wel de hele dag hebben gewerkt
precies hetzelfde loon krijgen,
dan beginnen ook wij ons toch wel
een beetje ongemakkelijk te voelen.
En dan kunnen wij ons de morrende reactie van die mensen
maar al te goed voorstellen.
Natuurlijk, ze krijgen wat was afgesproken,
één denarie.
En één denarie was ook een uitstekend loon voor een dag werken.
Maar toch, je kunt één uurtje werken
toch niet gelijk stellen met een hele dag werken.
En ik kan me goed voorstellen dat zij dachten:
'Ja, dan zullen wij wel wat meer krijgen.'

Deze gelijkenis van Jezus komt dus heel dicht bij.
We hebben geen bezwaar dat God goed is.
Maar als het te dicht bij komt,
en wij er zelf geen direct voordeel van hebben,
of er misschien zelfs slechter van zouden kunnen worden,
ja, dan worden wij een beetje zenuwachtig!
En tegelijk denk ik dan toch ook wel eens:
Zou het nou werkelijk zo ontzettend erg zijn,
als wij eens iets minder kregen
ten voordele van de armen!

Maar goed.
Vandaag is het vredeszondag.
Mensen worden opgeroepen
om op te komen voor de vrede.
Maar ook daar proef ik wel eens iets van:
Ja, wij zijn voor vrede.

We zijn zelfs bereid om de Dam op te gaan
om te demonstreren.

Maar het moet niet te dichtbij komen,
het moet ons niet te veel kosten.

Ik ben zelf daarom veel meer onder de indruk
van mensen, die zonder dat iemand het weet,
in alle stilte aan de vrede werken,
of een ander goed werk doen.

Ik geef twee voorbeeldjes:

Ik ken iemand die zonder dat iemand dat weet
ervoor zorgt dat het hek van ons kerkhof in Bennebroek
altijd schoon is.

U weet wel, zo'n groot smeedijzeren hek
met allemaal krullen eraan.

Altijd schoon terwijl bijna niemand weet
wie daar voor zorgt!

Of ik ken mensen die altijd trouw de communie brengen
bij zieke mensen.

Zonder enige ophef.

Dat zijn allemaal kleine dingen

waar ik veel meer van onder de indruk ben.

dan van mensen die op de Dam lopen te schreeuwen
dat er vrede moet zijn,

maar die daar persoonlijk waarschijnlijk verder
weinig voor doen.

En dat nog even iets over één heel bijzonder zinnetje
in het evangelie van vandaag.

De werkers die de hele dag hebben gewerkt
zijn dus aan het morren geslagen.

Maar dan geeft de landeigenaar uitleg.

En dat doet hij niet aan die hele groep tegelijk,
maar heel persoonlijk, aan één persoon uit die hele groep.

Hoort u maar:

Maar de landeigenaar antwoordde aan één van hen:

'Vriend, ik doe u toch geen onrecht.'

Mag ik soms met het mijne niet doen
wat ik verkies?
Of zijt gij boos omdat ik goed ben.'
Jezus is hier heel persoonlijk in zijn uitleg!

Ik wil deze preek graag afsluiten
met een woord om u toch gerust te stellen.
God heeft een hekel aan oneerlijkheid.
Bij één van de kleine profeten, de profeet Amos
staat het volgende Bijbelvers over oneerlijkheid:
'Dan verkleinen wij de korenmaat,
dan verhogen wij de prijs
en bedriegen wij met een vervalste weegschaal.
Dan kopen we de kleine man voor geld
de arme man voor een paar schoenen.'
Het lijkt wel onze tijd!
Maar dan zegt God:
'Geen van hun oneerlijke daden zal Ik ooit vergeten.'
God accepteert dus absoluut geen oneerlijkheid.

Maar als Hij meer kan geven dan wij eigenlijk verdienen
ja, dan zal Hij dat maar al te graag doen.
Zijn barmhartigheid is oneindig groot.
En laten wij dan niet zo bang zijn
dat dat dan ten koste van ons zou gaan!
En bovendien, God is dan wel overvloedig in zijn genade,
maar Hij blijft ook altijd nog eerlijk!
Amen.

25^e zondag dhj 2020
'Eerlijkheid'